

[Aage Fogh.]

muner til at arbejde sammen om udnyttelse af jorden. Der må f. eks. kunne findes et grundlag, så vi ikke fortsat skal stå i den situation, som vi er i i øjeblikket, at Københavns kommune køber 200 tdr. land i Roskilde og dermed blokerer Roskildes udvikling, uden at jorden kommer frem, og at Roskilde derefter køber 300 tdr. land i Himmelev og blokerer udviklingen dér, alt sammen med det resultat, at den private jord, der er tilbage, drives op i himmelhøje priser.

Vi har i øjeblikket det tilfælde, at 33 ha fin, fin udstykningsjord, der ejes af Roskilde og ligger i Himmelev, vurderes til 170.000 kr., og nabogården dertil sælges for en pris af 110.000 kr. pr. td. land. Det er fuldkommen horribelt at skulle se på, og jeg spørger derfor den højtærede minister — ad hvilke veje det skal gøres, skal jeg ikke kunne give anvisning på —: er der dog ikke en mulighed for, at vi indrepolitisk kan lave et fornuftigt samarbejde kommunerne imellem med det resultat, at jorden kommer frem? Og så tør jeg godt give den anvisning — men det kan jo ikke nytte, hvis finansministeren ikke vil arbejde med på det — at hvis vi fik vore vurderingsmyndigheder til at vurdere jorden til det, den var værd, ville den komme frem i handel. Det gælder universitetets jord, som er vurderet til 400.000 kr. og er 4-5 mill. kr. værd, det gælder Københavns kommunes jord, som er vurderet som landbrugsjord, men som er byggemoden, og det gælder Roskildes jord i Himmelev. Hvis man brugte skatte-lovgivningen efter dens hensigt, er der ingen tvivl om, at jorden ville komme frem, så ville trykket gå af kedlen, og så ville spekulationen falde bort.

**Indenrigsministeren (Lars P. Jensen):** Jeg forstår det ærede medlems spørgsmål således, at han gerne ønsker oplyst, hvad jeg agter at foretage mig for at fremme et mellemkommunalt samarbejde om foranstaltninger, der tager sigte på at dæmme op for prisstigningen eller stigningen i grundpriserne, for derved at skabe muligheder for en hensigtsmæssig byggepolitik.

Jeg kender jo — det gør vi alle — det ærede medlems store interesse for de problemer, der knytter sig til de senere års

udvikling i grundpriserne, en interesse, jeg fuldt ud deler. Jeg er ganske enig i, at det er en presserende opgave for regeringen såvel som for det høje ting at søge gennemført foranstaltninger, der kan bremse grundspekulationen i byudviklingsområderne eller i det mindste sikre, at værdistigningerne så vidt muligt kommer samfundet til gode. Jeg er desuden også enig i, at man i den kommunale aktivitet på jordpolitikens område har et af de bedste midler til at sikre et tilstrækkeligt udbud af byggemoden jord, lige så vel som det kan være rigtigt, at denne aktivitet — hvor stor den gode vilje end måtte være — undertiden har været noget, vi kan vel godt sige meget, hæmmet af de eksisterende kommunegrænser og det manglende samarbejde imellem kommunerne.

Som det imidlertid vil være bekendt, overvejer regeringen for tiden hele vor jordpolitik og alle de mange enkelte problemer og problemgrupper, der står i sammenhæng hermed. Jeg forstod på det ærede medlem, at han var klar over, at han ikke kunne få noget svar fra finansministeren om vurderingen af jorden; jeg går ud fra, at det ærede medlem heller ikke havde forventet, at jeg skulle kunne give noget svar, da det ikke henhører under indenrigsministeriets ressort. Men så snart disse overvejelser — formentlig i nær fremtid — er afsluttet, vil regeringen fremsætte sine forslag i folketinget. Det vil derfor ikke være rigtigt at mig at komme ind på enkeltheder i disse overvejelser, men det vil dog være klart, at også spørgsmålet om kommunernes stilling og opgaver i denne forbindelse vil indgå i disse problemkomplekser.

Specielt med hensyn til kommunegrænsernes virkninger for jordspørgsmålene vil jeg gerne minde om, at kommunestrukturen og den kommunale organisation både inden for og uden for byudviklingsområderne er i støbeskeen i disse år. Kommunallovskommissionen, der i nogen tid har arbejdet med en reform af den sognekommunale inddeling, har nu også taget købstædernes — herunder ikke mindst de større byområders — problemer op til behandling. De allerede foretagne undersøgelser tyder på, at en revision af kommuneinddelingen vil være ønskelig også i disse områder, såfremt kommunerne skal blive i stand til at løse nutidens, og vi kan vel tilføje fremtidens, op-